

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 16 września 2014 r.

RM-10-79-14

Pani Ewa KOPACZ

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisaną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisaną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisaną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel sporządzenia Protokołu do Konwencji

W związku ze stopniowym otwieraniem przez państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Europejskiego Obszaru Gospodarczego rynków pracy dla obywateli Polski, zgodnie z założeniami polityki realizowanej przez Ministra Finansów w zakresie zawierania umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, wskazane jest ujednoczenie metod unikania podwójnego opodatkowania, stosowanych w umowach zawieranych przez Polskę z tymi państwami (większość tych umów przewiduje, jako metodę unikania podwójnego opodatkowania, metodę wyłączenia z progresją).

Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatków od dochodu i majątku, przewiduje alternatywne metody unikania podwójnego opodatkowania – proporcjonalnego zaliczenia oraz wyłączenia z progresją. Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty z tytułu pracy świadczonej za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Najistotniejszym czynnikiem różnicującym obie metody jest to, że przy stosowaniu metody zaliczenia proporcjonalnego metoda ta może okazać się mniej korzystna dla podatnika w sytuacji, gdy istnieją znaczące różnice w ciężarze opodatkowania między krajem wykonywania pracy a Polską. Przyjęcie metody wyłączenia z progresją całkowicie likwiduje ten problem.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 obowiązującej obecnie Konwencji zawartej przez Polskę z Belgią, podwójnego opodatkowania dochodów osiąganych przez rezydentów polskich na terytorium Belgii unika się przy zastosowaniu metody zaliczenia proporcjonalnego. Zachodzi zatem potrzeba sporządzenia Protokołu do tej Konwencji, przewidującego zmianę zasadniczej metody unikania podwójnego opodatkowania tych dochodów na metodę wyłączenia z progresją.

II. Charakterystyka gospodarki belgijskiej

Belgia należy do grona najwyżej rozwiniętych gospodarek świata. Udział usług w tworzeniu dochodu narodowego sięga 70%. Belgijski sektor usług charakteryzuje się rozbudowanym systemem infrastruktury logistyczno-transportowej (lądowej, kolejowej, portowej-dalekomorskiej i wodno-lądowej) oraz pozycją Antwerpii – jako ważnego światowego centrum obróbki, handlu międzynarodowego i dystrybucji kamieni szlachetnych (diamentów), m.in. za pośrednictwem giełdy diamentowej. Diamenty przeznaczone są zarówno do produkcji biżuterii, jak i do wielu zastosowań przemysłowych. Najważniejszymi gałęziami przemysłu belgijskiego są: chemia, przemysł metalurgiczny, elektro-maszynowy (w tym produkcja samochodów) oraz branże spożywcza i tekstylna. Zdecydowana większość produkcji chemicznej ulokowana jest we Flandrii. Wokół Antwerpii powstał potężny klaster przemysłu chemicznego, co jest poważnym ułatwieniem dla eksportu oraz importu tych wyrobów przez port w tym mieście. Belgia posiada 8% udział w obrotach europejskiej branży chemicznej oraz 17% udział w europejskim eksporcie produktów chemicznych. Belgijski sektor bankowy ma długie tradycje, a ilość banków na jednego klienta stawia Belgię na czołowym miejscu w świecie. Kryzys finansowy 2008 i 2009 znacznie osłabił pozycję wielu banków belgijskich (KBC, Dexia, Fortis itp.), a równocześnie banki zagraniczne znacznie umocniły swoje wpływy na rynku finansowym w Belgii. Obecnie, po przejęciu grupy Fortis przez BNP Paribas, ponad 80% banków działających w Belgii, kontrolowanych jest z zagranicy, w tym ¼ banków podlega kontroli kapitału francuskiego.

Gospodarkę Królestwa Belgii charakteryzował w 2013 r. umiarkowany wzrost, co pokazują wskaźniki ekonomiczne zaprezentowane przez Narodowy Bank Belgii. Ożywienie belgijskiej gospodarki przyczyniło się do wzrostu PKB, który w 2013 r. był szacowany na 0,2%. To dobry wynik na tle krajów strefy euro, w których w tym samym okresie przewidywano przeciętny spadek PKB o 0,4%. Prognozy dla Belgii na 2014 r. wskazują na dalszy wzrost o 1,1%, takie samo przyspieszenie wzrostu gospodarczego jest oczekiwane w całej strefie euro.

Wielkość belgijskiego eksportu nieznacznie wzrosła i razem ze spadkiem importu przyczyniła się do poprawy wskaźnika eksportu netto. Ponadto 2013 r. był dla Belgii okresem zwiększonych wydatków konsumpcyjnych w gospodarstwach domowych.

Oczekuje się, że trend ten będzie kontynuowany i w 2014 r. konsumpcja prywatna będzie zwiększała się wraz ze wzrostem dochodu rozporządzalnego. Umiarkowany wzrost belgijskiej gospodarki nie będzie jednak miał wpływu na poprawę sytuacji na rynku pracy. Na 2014 r. prognozuje się wzrost stopy bezrobocia do poziomu 9,1%. Stopa inflacji z poziomu 1,2% w 2013 r. wzrośnie do poziomu 1,3% w roku 2014. Deficyt finansów publicznych ma się utrzymać na niezmiennym poziomie 2,8% PKB. Wysokość podatków bezpośrednich w Królestwie Belgii plasuje się wśród najwyższych w Unii Europejskiej.

Gospodarkę Królestwa Belgii charakteryzował w 2013 r. umiarkowany wzrost PKB, który był szacowany na 0,2%. W latach 2012 i 2013 rząd belgijski musiał dokonać daleko idących oszczędności w celu poprawy dyscypliny budżetowej. Pogorszenie koniunktury oraz podejmowane działania oszczędnościowe niekorzystnie rzutowały na dynamikę obrotów handlowych z zagranicą, w tym z Polską. Rząd stawia sobie za cel wcielenie w życie serii rozwiązań regulujących system finansowy (lub ich poparcie na poziomie europejskim). W programie rządowym dużo miejsca poświęca się utrzymaniu przez Belgię jej modelu socjalnego. Dla przeciwdziałania skutkom kryzysu gospodarczego rząd federalny wdrożył program stabilizacji gospodarki na lata 2011–2014. Zasadniczym jego elementem jest polityka zatrudnienia, wzmocnienie ubezpieczeń społecznych, reforma emerytalna, walka z ubóstwem, zwiększenie środków na badania i rozwój oraz wsparcie dla przedsiębiorstw. Kolejnym elementem działań antykryzysowych będzie reforma systemu emerytalnego, która ma zapewnić bezpieczeństwo socjalne, bazując na zasadzie solidarności. Jednym z jej elementów jest opóźnienie możliwości przechodzenia na wcześniejszą emeryturę (62 lata zamiast 60).

1. Ramy prawno-traktatowe

Regiony Królestwa Belgii są uprawnione do podpisywania umów międzynarodowych. Rząd RP podpisał w dniu 6.06.1994 r. kompleksową umowę o współpracy z Rządem Flandrii oraz w dniu 10.10.1996 r. podobną umowę z Rządem Wspólnoty Francuskiej Belgii i Rządem Walonii. Obie te umowy stwarzają ułatwienia dla pogłębienia kontaktów w dziedzinie współpracy gospodarczej, nauki, kultury i sztuki itp.

Z dniem 1.05.2004 r. weszły w życie postanowienia Traktatu Akcesyjnego podpisanego w dniu 16.04.2003 r. Tym samym Polska wyraziła zgodę na przyjęcie całości wspólnotowego dorobku prawnego. Dla niektórych regulacji i swobód Traktat

przewiduje okresy przejściowe, z określonym kalendarzem ich pełnej implementacji. Bilateralne umowy międzyrządowe regulują niektóre kwestie związane ze współpracą gospodarczą. Do najważniejszych należą:

- Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodów i majątku z 20.08.2001 r.
- Umowa między Rządem PRL a Rządem Królestwa Belgii i Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji z 19.05.1987 r.

2. Polsko-belgijska wymiana handlowa

Zgodnie z danymi Ministerstwa Gospodarki polsko-belgijskie obroty towarowe w 2013 r. osiągnęły wartość ponad 6,9 mld EUR i zamknęły się ujemnym dla Polski saldem handlowym w wysokości ok. -200 mln EUR (wobec -440 mln EUR w 2012 r.). Podkreślić należy korzystną zmianę w saldzie handlowym Polski w porównaniu do lat poprzednich. W 2013 r. Belgia znalazła się na 9 miejscu wśród partnerów gospodarczych Polski z UE i pozostaje od szeregu lat ważnym partnerem handlowym Polski.

Charakterystyczną cechą polsko-belgijskiej wymiany handlowej jest jej silna koncentracja na regionie Flandrii. Z Flandrią realizujemy około 85% łącznych obrotów między Polską a Belgią, na Walonię przypada 13%, a na Stołeczny Region Brukseli 2%. Ujemne dla Polski saldo handlowe występuje w handlu z Flandrią i Walonią, jedynie w handlu z Regionem Stołecznym Brukseli posiadamy nadwyżkę.

Głównymi grupami towarowymi w eksporcie do Belgii w 2013 r. były:

– urządzenia mechaniczne i elektryczne	17,96%
– pojazdy mechaniczne	16,92%
– tworzywa sztuczne	11,69%
– wyroby metalurgiczne	9,97%
– wyroby różne	8,01%

Głównymi grupami towarowymi w imporcie z Belgii w 2013 r. były:

– tworzywa sztuczne	17,58%
– produkty przemysłu chemicznego	16,96%

– wyroby metalurgiczne	14,68%
– pojazdy mechaniczne	13,76%
– urządzenia mechaniczne i elektryczne	10,59%

W polskich dostawach do Belgii maszyny i urządzenia, sprzęt elektryczny oraz pojazdy stanowiły łącznie prawie 35% eksportu. Tendencja ta utrzymuje się od kilku lat i wskazuje na pozytywne zmiany i unowocześnienie polskiego eksportu, w którym dominują towary wysoko przetworzone. Najważniejszymi towarami sprzedawanymi do Belgii były: części i akcesoria samochodowe, pojazdy samochodowe, oleje ropy naftowej, siedzenia samochodowe, kable metalowe itp.

3. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

W ostatnich latach nastąpiło wyraźne przyśpieszenie napływu kapitału belgijskiego na rynek polski i tendencja ta utrzymuje się nadal. Wg danych GUS w Polsce zainwestowało i działa ponad 500 przedsiębiorstw z udziałem kapitału belgijskiego. Wśród inwestorów belgijskich najwięcej jest firm małych i średnich, które dominują również w gospodarce wewnętrznej. Firmy te plasują swoje inwestycje w różnych dziedzinach gospodarki, a głównie w sektorach: finansowo-ubezpieczeniowym, energetycznym, spożywczym, materiałów budowlanych, maszyn rolniczych i usług komunalnych.

Należy podkreślić, że w Belgii rejestrowanych jest coraz więcej małych polskich firm, często jednoosobowych, które zajmują się świadczeniem usług budowlanych, remontowych itp. głównie w oparciu o pracowników sprowadzanych z Polski. Wg urzędu zajmującego się rejestracją tego typu działalności (INAST) w 2012 r. zarejestrowanych było 8054, w tym 2448 firm budowlanych. Firmy te nie są zaliczane do kategorii FDI, lecz w wyniku ich działalności może w przyszłości nastąpić zwiększenie zainteresowania lokowaniem bezpośrednich inwestycji w Belgii przez polskie podmioty gospodarcze. Tworzenie takich przedsiębiorstw aktywnie wspierają władze terytorialne (na szczeblu miast, gmin, prowincji) z uwagi na to, iż przyczyniają się do tworzenia miejsc pracy i do aktywizacji życia gospodarczego w warunkach osłabionej koniunktury.

4. Swoboda prowadzenia działalności gospodarczej i dostęp do rynku pracy

Od 1 maja 2009 r. Belgia otworzyła całkowicie swój rynek pracy dla obywateli 10 nowych krajów członkowskich (z 2004 r.)

III. Charakterystyka systemu podatkowego w Belgii

Podatek dochodowy od osób prawnych

Osoby prawne, które posiadają siedzibę na terytorium Belgii, podlegają podatkowi dochodowemu od całości swoich dochodów. Dana osoba prawna posiada siedzibę na terytorium Belgii, jeżeli została zarejestrowana w Belgii lub miejsce jej zarządu znajduje się w Belgii. Dla określenia czy dana osoba prawna posiada w Belgii siedzibę nie ma znaczenia miejsce utworzenia osoby prawnej.

Dochody osób prawnych podlegają opodatkowaniu podstawową stawką podatkową w wysokości 33% plus 3% dopłaty (33,99%).

Belgijskie prawo podatkowe przewiduje także opodatkowanie dochodów osób prawnych stawką progresywną w ściśle określonych przypadkach z zastosowaniem następującej progresji:

0–25,000	24,5% plus 3% dopłaty (24,98%)
25,001–90,000	31,0% plus 3% dopłaty (31,93%)
90,001–322,500	34,50% plus 3% dopłaty (35,54%)

Dochody osób prawnych nieposiadających siedziby na terytorium Belgii również podlegają opodatkowaniu stawką w wysokości 33% plus 3% dopłaty (33,99%).

Zyski kapitałowe

Zyski kapitałowe są traktowane w Belgii jak zwykły dochód i podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Osoby fizyczne posiadające na terytorium Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, jak również osoby nieposiadające w Belgii miejsca zamieszkania podlegają opodatkowaniu progresywną stawką podatkową. Osoby fizyczne posiadające w Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych podlegają opodatkowaniu od całości uzyskanych dochodów bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów. Osoby fizyczne nieposiadające miejsca zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Belgii podlegają opodatkowaniu tylko od dochodów uzyskanych na terytorium Belgii.

Progi podatkowe w Belgii kształtują się następująco:

0–8.680 euro	25%
8.680–12.360	30%
12.360–20.600	40%
20.600–37.750	45%
37.750 – powyżej	50%

W Belgii obowiązują następujące ulgi podatkowe:

Podstawowa ulga podatkowa w wysokości	7.070 euro
Ulga podatkowa na 1 dziecko	1.500 euro
Ulga podatkowa na 2 dzieci	3.870 euro
Ulga podatkowa na 3 dzieci	8.670 euro
Ulga podatkowa na 4 dzieci	14.020 euro
Ulga za każde kolejne dziecko	5.350 euro

IV. Krótka charakterystyka projektu Protokołu

Protokół ma przede wszystkim na celu zmianę obecnie obowiązującej metody ogólnej unikania podwójnego opodatkowania dochodów osiąganych przez rezydentów polskich na terytorium Belgii, z metody proporcjonalnego zaliczenia na metodę wyłączenia z progresją. W odniesieniu do dochodów kapitałowych (z dywidend, odsetek, należności licencyjnych i przeniesienia własności majątku) obowiązująca metoda unikania podwójnego opodatkowania nie ulegnie zmianie (będzie to nadal metoda zaliczenia proporcjonalnego).

Przewiduje się dokonanie następujących zmian do obecnie obowiązującej Konwencji:

Definicje

W Protokole do Konwencji dokonano rozszerzenia art. 3 Konwencji o definicje „Funduszu emerytalnego”.

Opodatkowanie dywidend

W obecnie obowiązującej Konwencji art. 10 przewiduje opodatkowanie dywidend w miejscu, w którym powstają (opodatkowanie u źródła) stawką 5% lub 15% kwot dywidend brutto.

Postanowienia Protokołu przewidują utrzymanie opodatkowania dywidend u źródła stawką minimum 10%.

Dopuszcza się jednak zwolnienie z opodatkowania dywidend w państwie źródła, pod warunkiem posiadania przez spółkę upoważnioną do otrzymania dywidend, nieprzerwanie przez okres 24 miesiące, bezpośrednich udziałów w spółce wypłacającej dywidendy, w wysokości nie mniejszej niż 10%.

Opodatkowanie odsetek

W przypadku dochodu z odsetek, Konwencja podpisana w 2001 r. przewiduje zwolnienia z opodatkowania odsetek w państwie źródła dla uzgodnionych kategorii podatników. W Protokole do Konwencji przewiduje się dodatkowo zwolnienie z opodatkowania odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych określonych w artykule 3 Konwencji.

Opodatkowanie należności licencyjnych

W Protokole do Konwencji dokonano zmiany definicji „należności licencyjnych”, określonej w art. 12 ust. 3 Konwencji.

Przepis ten w obecnym brzmieniu powodował wątpliwości interpretacyjne w zakresie możliwości jego zastosowania do należności wypłacanych za użytkowanie lub prawo do użytkowania oprogramowania komputerowego. Ponieważ intencją strony polskiej było objęcie zakresem art. 12 ust. 3 Konwencji należności za użytkowanie lub prawo do użytkowania oprogramowania komputerowego, dokonano zmiany redakcji przedmiotowego przepisu Konwencji, co definitywnie eliminuje powyżej opisane wątpliwości.

Opodatkowanie emerytur

Na wniosek strony belgijskiej dokonano zmiany art. 18 Konwencji, w celu zapewnienia możliwości opodatkowania w państwie źródła emerytur i innych podobnych świadczeń wypłacanych przez jedno państwo rezydentom drugiego umawiającego się państwa. Na mocy obecnie obowiązującej Konwencji, emerytury i inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej odbiorcy tych świadczeń.

Część zawartych przez Polskę umów przewiduje, że emerytury oraz inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu wyłącznie w państwie miejsca zamieszkania odbiorcy tych świadczeń (zgodnie z art. 18 Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku). Istnieją jednak umowy dopuszczające opodatkowanie w państwie źródła emerytur wypłacanych rezydentom drugiego państwa przede

wszystkim w ramach obowiązkowych systemów emerytalnych bądź w sytuacji, gdy składki związane z emeryturą lub innym podobnym świadczeniem albo rentą były odpisywane w przeszłości przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu w państwie źródła lub kwalifikowały się do innych ulg podatkowych w tym państwie (np. umowy zawarte przez Polskę z Republiką Bułgarii, z Chorwacją czy z Holandią).

Należy zauważyć, że w chwili obecnej większość państw dąży do umieszczania w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisów zapewniających możliwość opodatkowania w państwie źródła emerytur i innych podobnych świadczeń wypłacanych przez jedno państwo rezydentom drugiego umawiającego się państwa.

Metody unikania podwójnego opodatkowania

Zmiana brzmienia art. 23 ust. 1 Konwencji normującego kwestie unikania podwójnego opodatkowania dochodów osiągniętych przez rezydentów belgijskich wynika z faktu, iż Belgia dąży do dostosowania zawieranych przez siebie Konwencji do ustawodawstwa wewnętrznego. Zmiana ta nie wywołała skutków podatkowych dla polskiego budżetu państwa oraz polskich rezydentów.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z instrukcją negocjacyjną z dnia 23.09.2008 r., dokonano zmiany w zakresie art. 23 ust. 2 Konwencji, zmieniając metodę ogólną unikania podwójnego opodatkowania dla dochodów osiągniętych przez rezydentów polskich z zaliczenia proporcjonalnego na metodę wyłączenia z progresją.

W odniesieniu do dochodów z dywidend, odsetek, należności licencyjnych oraz przeniesienia własności majątku instrukcja, również w wytycznych o charakterze wiążącym, przewidywała zachowanie obowiązującej metody unikania podwójnego opodatkowania, czyli metody zaliczenia proporcjonalnego. Projekt protokołu w pełni odzwierciedla wytyczne instrukcji negocjacyjnej w tym zakresie. W toku negocjacji ustalono, iż dodatkowo, w odniesieniu do zysków przedsiębiorstw, zostanie zachowana obowiązująca metoda unikania podwójnego opodatkowania, czyli metoda zaliczenia proporcjonalnego. Ze względu na fakt, iż instrukcja negocjacyjna nie zawierała wytycznych wyłączających stosowanie metody zaliczenia proporcjonalnego w stosunku do dochodów innych niż dywidendy, odsetki, należności licencyjne, objęcie nią także zysków przedsiębiorstw pozostało w zakresie marginesu negocjacyjnego.

Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatków od dochodu i majątku, przewiduje dwie alternatywne metody unikania podwójnego opodatkowania – proporcjonalnego

zaliczenia oraz wyłączenia z progresją. Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty z tytułu pracy świadczonej za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Najistotniejszym czynnikiem różnicującym obie metody jest to, że przy stosowaniu metody zaliczenia proporcjonalnego metoda ta może okazać się mniej korzystna dla podatnika w sytuacji, gdy istnieją znaczące różnice w ciężarze opodatkowania pomiędzy krajem wykonywania pracy a Polską. Przyjęcie metody wyłączenia z progresją całkowicie likwiduje ten problem.

Procedura wzajemnego porozumiewania się

Protokół zawiera przepisy dotyczące rozwiązywania spraw spornych przed sądem arbitrażowym. Powyższa zmiana wynika z faktu, iż znowelizowana wersja Modelowej Konwencji OECD z lipca 2008 r. została rozszerzona o ww. regulacje.

Wymiana informacji bankowych

Obowiązująca Konwencja w art. 26 zawiera skróconą wersję przepisów dotyczących wymiany informacji. Protokół do Konwencji rozszerza postanowienia Konwencji o zapis umożliwiający wymianę informacji w sytuacjach, gdy informacja, o którą wnioskuje jedno z Umawiających się państw, nie jest wymagana przez drugie z Umawiających się państw dla jego wewnętrznych potrzeb podatkowych oraz o regulacje dotyczące wymiany informacji bankowych na żądanie drugiego umawiającego się państwa. Rozszerzenie Konwencji o wymianę informacji bankowych ma związek z faktem, iż Belgia w marcu 2009 r. wycofała zastrzeżenie do artykułu 26 Modelowej Konwencji OECD, które zawierało prawo Belgii do niewłączania uregulowań dotyczących wymiany informacji bankowych w zawieranych konwencjach.

Wprowadzenie nowego artykułu 28A do obowiązującej Konwencji (Ograniczenie korzyści umownych)

Zawarto w nim klauzulę wyłączającą stosowanie przywilejów Konwencji w odniesieniu do dochodów uzyskanych poprzez tworzenie sztucznych struktur. Celem tego zapisu jest zagwarantowanie, aby zapisy Konwencji nie były wykorzystywane przez polskich rezydentów w agresywnym planowaniu podatkowym. Klauzulę oparto o koncepcję rozwiniętą przez Trybunał Sprawiedliwości WE, między innymi w orzeczeniu 196/04 w sprawie Cadbury Schweppes.

Niezależnie od powyższego, z uwagi na fakt, że strona belgijska przedstawiła stanowisko, iż zgodnie z uwarunkowaniami wynikającymi z ukształtowania relacji politycznych i prawnych między władzami federalnymi Królestwa Belgii a wspólnotami i regionami oraz zgodnie z wykładnią prawa belgijskiego wspólnoty i regiony posiadają własne kompetencje w zakresie objętym Protokołem, jednostki federalne zostały wymienione obok Królestwa Belgii w Preambule Protokołu jako podmioty, z którymi zostało osiągnięte porozumienie co do zmiany Konwencji.

V. Skutki wejścia w życie Protokołu

Skutki finansowe zmiany metody unikania podwójnego opodatkowania

Szacuje się, iż zmiana metody unikania podwójnego opodatkowania nie będzie miała ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych w zakresie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, z uwagi na wprowadzone ustawą z dnia 25 lipca 2008 r. o szczególnych rozwiązaniach dla podatników uzyskujących niektóre przychody poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 143, poz. 894 oraz z 2012 r. poz. 1529) w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwolnienie z opodatkowania kwoty stanowiącej różnicę między podatkiem obliczonym zgodnie z art. 27 ust. 9 albo 9a a kwotą podatku obliczonego od dochodów ze źródeł, o których mowa w ust. 1, przy zastosowaniu do tych dochodów zasad określonych w art. 27 ust. 8 (art. 27g ustawy), tj. różnicy między podatkiem wynikającym z rozliczenia metodą odliczenia proporcjonalnego oraz metodą wyłączenia z progresją.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Belgią oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących

postanowienia Konwencji w polsko-belgijskich stosunkach gospodarczych.

Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Z Protokołem powiązane są następujące akty prawa krajowego:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 i 915),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.).

VI. Tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676) związanie Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ dokument ten spełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

VII. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Protokołu

Wejście w życie Protokołu nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

Protokół
między
Rzeczpospolitą Polską

a

Królestwem Belgii

zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisaną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 roku.

Rzeczpospolita Polska
z jednej strony,

oraz

Królestwo Belgii,
Wspólnota Flamandzka,
Wspólnota Francuska,
Wspólnota Niemieckojęzyczna,
Region Flamandzki,
Region Waloński,
oraz Region Stołeczny Brukseli,
z drugiej strony,

powodowane chęcią zmiany Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisanej w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 roku (zwanej dalej „Konwencją”),

uzgodniły co następuje:

ARTYKUŁ I

1. Artykuł 3 ustęp 1 litera g) punkt 1) Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„1) w przypadku Belgii, w zależności od sytuacji, Ministra Finansów Rządu Federalnego oraz /lub Rządu Regionalnego oraz /lub Wspólnoty, lub jego upoważnionego przedstawiciela; i”.

2. W artykule 3 ustęp 1 Konwencji bezpośrednio po literze h) dodaje się literę i) w następującym brzmieniu:

„i) określenie „fundusz emerytalny” oznacza każdą osobę utworzoną w Umawiającym się Państwie:

1. o ile jej działalność polega na:

A) administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; lub

B) uzyskiwaniu dochodów w imieniu jednej lub większej ilości osób, których działalność polega na administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; i

2. pod warunkiem, że jest ona także:

A) w przypadku Belgii, podmiotem nadzorowanym przez Urząd Usług i Rynków Finansowych (FSMA) lub Narodowy Bank Belgii, lub została zarejestrowana przez Belgijską Administrację Podatkową; lub

B) w przypadku Polski, podmiotem utworzonym na podstawie polskiego prawa, który jest nadzorowany lub zarejestrowany przez Komisję Nadzoru Finansowego.”.

ARTYKUŁ II

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, jednakże w przypadku gdy osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto.

Bez względu na wcześniejsze postanowienia tego ustępu, dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest:

a) spółka mająca siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która posiada bezpośrednio, przez nieprzerwany 24 miesięczny okres przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy;

b) fundusz emerytalny który ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, o ile takie udziały (akcje) lub inne prawa, w związku z którymi, dywidendy są wypłacane, posiadane są dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i).

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają zasad opodatkowania spółki z tytułu zysków, z których dywidendy są wypłacone.”.

ARTYKUŁ III

W artykule 11 ustęp 3 Konwencji bezpośrednio po literze c) dodaje się literę d) w następującym brzmieniu:

„d) odsetki wypłacane na rzecz funduszu emerytalnego, o ile wierzytelność z tytułu której odsetki są wypłacane jest posiadana dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i).”.

ARTYKUŁ IV

Artykuł 12 ustępy 3 i 4 Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

„3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym (know – how) w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; określenie to oznacza również wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z każdego prawa autorskiego do wszelkich filmów dla kin oraz filmów i taśm dla radia i telewizji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę i gdy prawa lub majątek, z tytułu którego należności licencyjne są wypłacane, faktycznie wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki.

W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.”.

ARTYKUŁ V

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jednakże, takie emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub zgodnie z jakimkolwiek innym systemem emerytalnym w drugim umawiającym się Państwie, mogą zostać opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak wyłącznie w takim przypadku gdy składki uiszczane na podstawie tych przepisów lub systemu są uznawane przez to drugie Państwo dla celów podatkowych. W takim przypadku, podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10 % kwoty świadczenia brutto.”.

ARTYKUŁ VI

Artykuł 23 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 23

1. W przypadku Belgii:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii osiąga dochody, nie będące dywidendami, odsetkami lub należnościami licencyjnymi lub posiada części majątku, które podlegają opodatkowaniu w Polsce zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, Belgia zwolni z opodatkowania te dochody lub części majątku, jednak w przypadku, gdy taka osoba jest osobą fizyczną, Belgia zwolni taki dochód z opodatkowania wyłącznie w zakresie, w jakim taki dochód został rzeczywiście opodatkowany w Polsce.

b) Bez względu na postanowienia litery a) oraz wszelkie inne postanowienia Konwencji, Belgia przy określaniu dodatkowych podatków ustanowionych przez belgijskie miasta i aglomeracje, weźmie pod uwagę uzyskany dochód, który został zwolniony z opodatkowania w Belgii zgodnie z literą a). Takie dodatkowe podatki będą obliczane na podstawie podatku, który byłby należny w Belgii, gdyby uzyskany dochód był dochodem ze źródeł położonych w Belgii.

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii jest zwolniony z opodatkowania w Belgii, wówczas Belgia może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, zastosować taką stawkę podatkową, która znalazłaby zastosowanie gdyby taki dochód lub majątek nie zostały zwolnione z opodatkowania.

c) Dywidendy, które spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje od spółki mającej siedzibę w Polsce są zwolnione od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego.

d) Jeżeli spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę w Polsce, które nie podlegają zwolnieniu na podstawie litery c), takie dywidendy będą jednak podlegały zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, o ile spółka mająca siedzibę w Polsce jest rzeczywiście zaangażowana w prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce. W takim przypadku, dywidendy zostaną zwolnione z opodatkowania zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego z wyłączeniem tych przepisów, które dotyczą sposobu opodatkowania mającego zastosowanie do spółki mającej siedzibę w Polsce lub dochodu z którego dywidendy są wypłacane. Postanowienie to znajdzie wyłącznie zastosowanie do dywidend wypłacanych z zysku zgromadzonego z aktywnego prowadzenia działalności gospodarczej.

e) Z zastrzeżeniem ustawodawstwa belgijskiego dotyczącego zaliczania na poczet podatku belgijskiego podatków zapłaconych za granicą, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii, uzyskuje części dochodu, które są włączone do jej ogólnego dochodu podlegającego podatkowi belgijskiemu, na które składają się odsetki lub należności licencyjne, wówczas podatek polski pobrany od tych dochodów będzie zaliczany na poczet podatku belgijskiego należnego od tych dochodów.

f) Jeżeli, stosownie do ustawodawstwa belgijskiego, straty poniesione przez przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii w związku z zakładem położonym w Polsce zostały rzeczywiście odliczone od zysków tego przedsiębiorstwa przy opodatkowaniu w Belgii, to zwolnienie przewidziane w literze a) nie ma zastosowania w Belgii do zysków z innych okresów podlegających opodatkowaniu, które mogą być przypisane temu zakładowi, w zakresie, w jakim zyski te były również zwolnione od opodatkowania w Polsce z powodu ich kompensacji z wymienionymi stratami.

2. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody lub posiada majątek, które stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska z uwzględnieniem postanowień litery b) oraz c) niniejszego ustępu zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody, które zgodnie z postanowieniami artykułów, 7, 10, 11, 12, 13, 14 lub 18 Konwencji mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Belgii. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Belgii.

c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji uzyskane dochody lub posiadany majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce są zwolnione z opodatkowania w Polsce, to Polska może jednak wziąć pod uwagę przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, dochód lub majątek zwolniony z opodatkowania.

d) Bez względu na postanowienia litery b) dywidendy uzyskiwane przez spółkę mającą siedzibę w Polsce ze spółki mającej siedzibę w Belgii są zwolnione z opodatkowania w Polsce o ile spółka, która ma siedzibę w Polsce posiada bezpośrednio w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty.”.

ARTYKUŁ VII

W artykule 25 Konwencji bezpośrednio po ustępie 5, dodaje się ustęp 6 w następującym brzmieniu:

„6. W przypadku gdy,

a) zgodnie z ustępem 1, dana osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, iż działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w celu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu dwóch lat od zaprezentowania sprawy właściwemu organowi drugiego Umawiającego się Państwa,

wszelkie nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy zostaną przekazane do arbitrażu, o ile ta osoba złoży taki wniosek w ciągu dwóch lat, począwszy od dnia w którym można było wnosić o arbitraż. Nierozstrzygnięte kwestie nie powinny być przekazane do arbitrażu, jeżeli w danej sprawie zostało już wydane orzeczenie sądu lub sądu administracyjnego któregokolwiek z Umawiających się Państw. O ile dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy nie zaneguje wzajemnego porozumienia, które wdraża decyzję arbitrażową, decyzja ta będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw i zostanie wprowadzona w życie niezależnie od terminów przewidzianych przez prawo wewnętrzne obu Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”.

ARTYKUŁ VIII

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie

„Artykuł 26

Wymiana informacji

„1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta, fundacji lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie. Aby otrzymać takie informacje, organy podatkowe Umawiającego się Państwa do którego skierowano zapytanie będą posiadały uprawnienia do egzekwowania ujawnienia informacji objętych tym ustępem, niezależnie od postanowień ustępu 3 lub wszelkich odmiennych przepisów w ich prawie wewnętrznym.”.

ARTYKUŁ IX

Bezpośrednio po artykule 28 Konwencji, dodaje się artykuł 28A w następującym brzmieniu:

„Artykuł 28A

Ograniczenie korzyści umownych

Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszej Konwencji, korzyści z niej wynikające nie zostaną przyznane, jeżeli dochód został wypłacony lub otrzymany w związku ze sztuczną strukturą (*artificial arrangement*).”.

ARTYKUŁ X

1. W Protokole do Konwencji, bezpośrednio po ustępie 1, dodaje się następujący ustęp 1A:

„1A. Odnośnie do artykułu 10 ustęp 2 litera a) oraz artykułu 23 ustęp 2 litera d):

W celu obliczenia nieprzerwanego 24 miesięcznego okresu posiadania, bierze się pod uwagę zarówno miesiące poprzedzające datę wypłaty dywidend jak i miesiące następujące po tej dacie.”.

2. W Protokole do Konwencji, bezpośrednio po ustępie 2, zostają dodane następujące ustępy 2A i 2B:

„2A. Odnośnie do artykułu 15 ustęp 1 i 2:

Uważa się, iż praca jest wykonywana w Umawiającym się Państwie jeżeli działalność pracownika za którą otrzymuje pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, jest rzeczywiście wykonywana w tym Państwie. Działalność jest rzeczywiście wykonywana w Państwie, w którym pracownik jest fizycznie obecny w celu prowadzenia działalności, niezależnie od miejsca podpisania umowy o pracę, miejsca zamieszkania lub siedziby pracodawcy lub osoby wypłacającej wynagrodzenie, niezależnie od miejsca lub czasu dokonania wypłaty wynagrodzenia lub miejsca gdzie wykorzystywane są efekty pracy pracownika.

2B. Odnośnie do artykułu 23 ustęp 1 litera a):

Uważa się, iż dana część dochodu została opodatkowana w Polsce, jeżeli taka część dochodu podlega opodatkowaniu w Polsce na podstawie przepisów podatkowych znajdujących zwykle zastosowanie do takiej części dochodu zgodnie z polskimi przepisami prawa podatkowego.”.

ARTYKUŁ XI

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie wzajemnie drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu. Protokół wejdzie w życie w dniu otrzymania późniejszej z not, o których mowa powyżej.

2. Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie:

a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu ustalonego lub wypłaconego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie;

b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, w roku następującym po roku, w którym Protokół wszedł w życie;

c) w odniesieniu do pozostałych podatków, jeżeli przepisy dotyczące roku podatkowego nie mają zastosowania, do wszystkich zobowiązań podatkowych powstałych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym Protokół wszedł w życie.

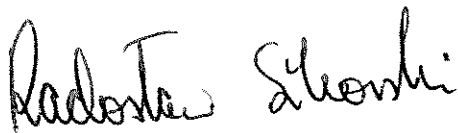
3. Niniejszy Protokół stanowi integralną część Konwencji i pozostanie w mocy tak długo, jak Konwencja pozostanie w mocy.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w.....*Luksemburgu*.....dnia...*14 kwietnia 2014*...roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim, francuskim, niderlandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia

Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia

Królestwa Belgii:

Wspólnoty Flamandzkiej:

Wspólnoty Francuskiej:

Wspólnoty Niemieckojęzycznej:

Regionu Flamandzkiego:

Regionu Walońskiego:

oraz Regionu Stołecznego Brukseli:

